

[Alfred Hansen]

anskue tingene ud fra en retfærdighedsbetragtning – dette har ingen af ordførerne anført – og om man vil sige til manden og konen: I er en samlet familie, som tjener nogle penge, som I forhåbentlig kan eksistere for, og skal naturligvis selv finde ud af, på hvis selvangivelse de forskellige fradrag skal placeres.

Finansministeren spørger, om ægtefællerne skal være enige om fradragenes placering, og om der skal kunne veksles fra år til år. Min tanke er, at der skal kunne veksles fra år til år. Det kan de jo anføre, og man kan kontrollere i skattevæsenet, hvor store fradrag hr. og fru Petersen har ret til. Har de ret til 20.000 kr., hvorfor skulle de så ikke have lov til at placere de 15.000 kr. hos manden og de 5.000 kr. hos konen? Med hvilken begrundelse vil man fastholde et så menneskefjendtligt, individfjendtligt system, som vi har? Hvorfor skal det absolut og partout være manden, der skal have fradragene?

Til hr. Glistrup, som anklager os for kun at have lavet et forslag på 6 linjer, vil jeg svare, at vi normalt ikke bruger flere ord end nødvendigt. Det er der andre partier og enkeltpersoner her i folketinget der normalt gør. Det er et forslag til folketingsbeslutning, og ud fra et realpolitisk synspunkt er det op til regeringen at udarbejde et forslag, som har dette formål og disse hensigter. Vi har blot ønsket at lodde stemningen i folketinget og i regeringen, og det glæder mig da, at ordføreren for venstre – noget andet ville også være uanstændigt – kan tilslutte sig forslaget. Derfor kan det nok være lidt foruroligende, at hans partifælle finansministeren ikke kan støtte forslaget, men han er jo åbenbart nu regeringens talsmand og sendebud for socialdemokratiet. Jeg synes i og for sig, at finansministeren må befinde sig i en eller anden form for konfliktsituation, men han klarer det jo i hvert fald sådan, at vi tilsyneladende ikke kan se det.

Jeg skal yderligere sige til hr. Bent Olsen fra CD, som ikke ville tage stilling, at jeg betragter denne manglende stillingtagen som noget positivt, at CD er bevægelig og fornåbentlig også efter et grundigt udvalgsarbejde vil støtte forslaget ved anden og sidste behandling. Min tak gælder naturligvis også hr. Ole Olsen og hr. Karl Møller, hvorimod jeg havde håbet også at kunne takke hr. Bernhard Baunsgaard på grundlag af det, som hr.

Bernhard Baunsgaard tidligere har sagt. Der er altså åbenbart kommet et eller andet nyt ind i situationen, som gør, at hr. Bernhard Baunsgaard har skiftet stilling.

Jeg vil også gerne takke hr. Arne Bjerregaard for synspunktet, og VS kan jeg af gode grunde ikke takke, da de ikke har fundet det væsentligt at deltage i denne debat.

Jeg vil gerne takke for debatten, og jeg må sådan skønmæssigt anslå, at der var basis for at samle et flertal for de intentioner, der ligger i forslaget, hvis ikke vi havde en regering, som er i splid med sig selv, og hvis ikke også det ene af partierne var det.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg er ked af at tage lidt af hr. Alfred Hansens gode humør væk, men af hensyn til historieskrivningen, når fremtidens historikere skal til at grave i retsforbundets og hr. Alfred Hansens indsats i dansk politik, må jeg sige, at i tilsagnet om en serios udvalgsbehandling ligger der altså ikke automatisk en accept af dette forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg ved ikke, hvad der er sket med hr. Alfred Hansen. Nu har han flere gange i dag kaldt ministeren for skatter og afgifter finansminister. Han kan ikke opfatte, at ministeren for skatter og afgifter og venstres ordfører er enige. Han tillægger os alle sammen udtalelser, vi aldrig har fremsat. Må jeg gøre opmærksom på, at det, jeg i sin tid sagde – jeg skal gerne gentage det – var, om vi ikke er nødt til at drage konsekvensen, hvis vi vil være ærlige. Hvad var det, vi var nødt til at drage konsekvensen af? At vi ville anerkende kvindens ligestilling, men aldrig på den komplet vanvittige måde, at vi igen skulle begunstige de rigeste.

Hvad er det da for noget sludder? Jeg er aldrig for det radikale venstre gået ind på det. Men jeg er gået ind for, at vi må ophæve sambeskatningen, og det står jeg ved, men der har bare ikke været et alvorligt forslag. Dette vanvittige forslag har dog intet med ophævelse af sambeskatningen at gøre. Jeg synes, der burde være grænser for, hvor meget man pådutter os både med hensyn til indstillinger og til vore udtalelser her i dag.

Alfred Hansen (DR):